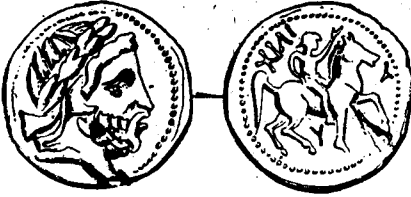

ἔπειτα, πόθεν ἤξεύρομεν τὰς παραβάσεις. τῆς μακεδονικῆς ἡγεμονίας; Τὰς ἤξεύρομεν ἀπὸ τοὺς μικρὸν μετέπειτα ἐκφωνηθέντας ὑπὸ ἀθηναίων ρητόρων λόγους ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου. Παρεκτός ὅμως ὅτι οἱ λόγοι ἐκεῖνοι περιέχουσι πιθανώτατα ὑπερβολὰς πολλὰς. αὐτὸ τοῦτο τὸ γεγονός ὅτι ἐξεφωνοῦντο ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου μαρτυρεῖ ἀποχρόντως ὅτι ἡ μακεδονικὴ ἡγεμονία ἐσέβeto τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν αὐτονομίαν τῶν πόλεων.

Ὅπωςδήποτε, οὕτω ρυθμισθέντων τῶν κατὰ τὴν ἐνταῦθα Ἑλλάδα πραγμάτων, ὁ Ἀλέξανδρος ἐπανῆλθεν ἐν ἀρχῇ τοῦ 335 εἰς Μακεδονίαν ἵνα συμπληρώσῃ τὰς ἀναγκαίας πρὸς τὴν περσικὴν ἐστρατείαν παρασκευάς.

Νομίσματα τῶν Κελτῶν, ἀπομιμήσεως τῶν τοῦ Φιλίππου

Πρὶν ὅμως διαπεραιωθῆ εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἔκρινε φρόνιμον καὶ ἀσφαλίστη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν Ἰλλυριῶν, τῶν Παιόνων καὶ τῶν Θρακῶν, οἵτινες, οἰκούντες πρὸς δυσμὰς, πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς τὸ ἀνατολικοβόρειον τῆς Πέλλης, εἶχον μὲν ὑποταχθῆ εἰς τὸν Φίλιππον, ἀλλὰ καθ' ὅλας τὰς πιθανότητας δὲν ἤθελον ὑποκύψει προθύμως εἰς τὸν νέον αὐτοῦ διάδοχον, ἐὰν δὲν ἐλάμβανον πείραν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Ὅθεν ἐν ἔαρι τοῦ 335 ἐστράτευσεν ὁ Ἀλέξανδρος πρὸ πάντων πρὸς βορρᾶν, ἐξέβιασε τὴν δίοδον τοῦ Αἴμου, κατετρόπωσε τὴν μεγάλην θρακικὴν φυλὴν τῶν Τριβαλλῶν, ἔφθασεν ἔπειτα μετὰ τριήμερον πορείαν εἰς τὴν ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Ἰστρου, ἠδυνήθη καὶ περᾶση

τὸν μέγιστον τοῦτον ποταμόν, ἔτρεψεν εἰς φυγὴν τοὺς πέραν αὐτοῦ κατοικοῦντας Γέτας καὶ ἔπειτα ἐπέστρεψεν ἀμέσως εἰς τὰ ἐντεῦθεν τοῦ ποταμοῦ, διότι ὁ κύριος αὐτοῦ σκοπὸς ἦτο οὐχὶ καὶ παρατείνειν τὰς πρὸς τοῦτο τὸ μέρος κατακτήσεις ἀλλὰ καὶ ἀσφαλίστη τὴν ἐπὶ τῆς Θράκης ἀρχὴν. Τοσοῦτον δὲ τρόμον ἐνέπνευσαν τὰ κατορθώματα αὐτοῦ ὥστε οὐ μόνον οἱ Τριβαλλοὶ ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀνεξάρτητοι Θρακῆς ἐκ τῶν πέριξ οἰκούντων ἔσπευσαν καὶ πέμψουσι πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, προσφέροντες δῶρα καὶ αἰτοῦντες εἰρήνην, ἣν ἐπέτρεψεν ὁ Ἀλέξανδρος, ὁρμήσας ἀμέσως πρὸς τὴν χώραν τῶν Ἀγριᾶνων καὶ τῶν ἄλλων Παιόνων, ἧτις ἔκειτο μετὰ τὸν Στρυμόνον καὶ τοῦ ἄνω Ἀξιοῦ. Καὶ τοὺς μὲν Ἀγριᾶνας εὗρε φιλικῶς πρὸς αὐτὸν ἔχοντας, ἀλλ' ἐνταῦθα ἐπληροφορήθη ὅτι ἀπεστάτησεν ὁ Ἰλλυριὸς Κλεῖτος. Ὅθεν ἐστράτευσεν ἐν τῷ ἅμα κατ' αὐτοῦ, διατρέβοντος περὶ τὴν πόλιν Πήλλιον, ὀχυρωτάτην οὖσαν καὶ κειμένην πρὸς μεσημβρίαν τῆς Λυχνίτιδος ἢ Λυχνιδίας λίμνης, τῆς σημερινῆς Ὀχριδος, εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ Σκάρδου ἢ Πίνδου, πλησίον τῆς θέσεως ὅπου τὸ ὄρος τοῦτο διασπᾶται ὑπὸ ρήγματος ὀνομαζομένου σήμερον κλεισούρα τοῦ Τσελγῶν ἢ Δεβόλ. Ἐπειδὴ δὲ ἐπῆλθεν εἰς βοήθειαν τοῦ Κλεῖτου καὶ ὁ τῆς Ἰλλυρικῆς φυλῆς τῶν Ταυλαντίων βασιλεὺς Γλαυκίας, ὁ Ἀλέξανδρος ἠναγκάσθη κατ' ἀρχὰς καὶ ὑποχωρήσῃ καὶ πράξας τοῦτο μετὰ πλείστης ὁπῆς ἐπιτηδειότητος ἔπειτα ἐπέστρεψεν ἀμέσως διὰ νυκτὸς ἐπὶ τοὺς πολεμίους, κατέλαβεν αἰφνιδίως αὐτοὺς κοιμωμένους ἐν τῷ στρατοπέδῳ, κατετρόπωσε κατὰ κράτος καὶ ἠνάγκασε τὸν Κλεῖτον καὶ ἐκχώρησεν μὲν ἀπὸ τοῦ Πηλλίου, κατὰφυγὴ δὲ πρὸς δυσμὰς

